RÅDETS UDTALELSE

af 22. januar 2002

om Finlands opdaterede stabilitetsprogram, 2001-2004

(2002/C 33/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker [1], særlig artikel 5, stk. 3,

under henvisning til Kommissionens henstilling,

efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg —

AFGIVET FØLGENDE UDTALELSE:

Den 22. januar 2002 gennemgik Rådet Finlands opdaterede stabilitetsprogram, der dækker perioden 2001-2004. Rådet noterer sig med tilfredshed, at overskuddet på de offentlige finanser, der oversteg forventningerne i 2000, forventes at blive fastholdt på et forholdsvis højt niveau i hele programperioden. Den offentlige gældskvote forventes at fortsætte med at falde, om end i et mere moderat tempo end tidligere anslået. Rådet finder, at det opdaterede program er i overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer.

Det makroøkonomiske scenario i 2001-opdateringen af stabilitetsprogrammet inkluderer en kraftig opbremsning af den økonomiske vækst i 2001, primært som følge af en betydelig forværring af den eksterne balance. I de efterfølgende år forventes BNP gradvist at tiltage for i slutningen af programperioden at vokse med noget nær det potentielle. Skønt der fortsat optræder betydelige risici med hensyn til udviklingen på kort sigt, tyder de seneste data på, at den finske økonomi nåede sit lavpunkt i anden del af 2001. Derfor forekommer formodningen om et fornyet opsving fra 2002 plausibel. Dette afhænger imidlertid i allerhøjeste grad af tilvejebringelsen af den forventede beskæftigelsesvækst, der nødvendiggør løntilbageholdenhed.

Rådet noterer sig, at der ifølge det opdaterde program forventes et fald i det offentlige overskud fra det usædvanligt høje niveau i 2000 til et niveau på lidt over 2 % af BNP i perioden 2002-2004. Dette skal vurderes på baggrund af de store overskud i 2000 og 2001. Den forventede reduktion af overskuddet skyldes til dels den kraftige nedjustering af BNP-væksten. Det skyldes imidlertid også, i 2002, skattelettelser og større udgifter end oprindeligt forudset, der overskrider statens mellemsigtede udgitslofter. Der fandt en tilsvarende overskridelse sted i 2001. Rådet anbefaler, at udgiftslofterne nøje respekteres, og at noget af det forsømte indhentes i forbindelse med revisionen af udgiftslofterne i foråret 2002. Rådet glæder sig endvidere over den nyligt vedtagne lovgivning, der kræver, at lokalregeringerne skal stræbe efter at skabe balance på deres budgetter på mellemlang sigt. For at sikre, at formålet med lovgivningen opfyldes, anbefaler Rådet, at der føres nøje kontrol med, at den overholdes. Finland vil være særligt udsat for et stigende udgiftspres som følge af den aldrende befolkning, og derfor er Rådet af den opfattelse, at det vil være meget vigtigt at fastholde store offentlige overskud på mellemlang sigt, således at det blive muligt at nedbringe den offentlige gældskvote i et tilfredsstillende tempo.

Rådet noterer sig, at det forventede overskud på de offentlige finanser til fulde overholder kravene i stabilitets- og vækstpagten i hele programperioden. Desuden skulle den anslåede konjunkturkorrigerede offentlige saldo på over 2 % af BNP yde tilstrækkelig sikkerhed mod at overskride underskudsreferenceværdien på 3 % af BNP under normale konjunkturforhold.

Rådet glæder sig over, at Finland ifølge det opdaterede program vil fortsætte bestræbelserne på at gennemføre strukturreformer. Regeringens planer om at indlede en omlægning af dagpengesystemet hilses også velkommen i lyset af den stigende arbejdsløshed. Den planlagte reform hilses også velkommen som supplement til det positive resultat af de fortsatte lempelser af arbejdskraftbeskatningen med det formål at mindske den tunge samlede skattebyrde, der i dag hviler på arbejdskraften, og dermed sætte skub i jobskabelsen. Yderligere strukturreformer inden for den private tjenestesektor og på arbejdsmarkedet vil også kunne forstærke jobskabelsen. Desuden bør reformen af pensionssystemet tilendebringes som planlagt.

[1] EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.